

Bruxelles, 26 mai 2020
REV1 – înlocuiește avizul
din data de 7 martie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL COMERȚULUI ELECTRONIC ȘI AL NEUTRALITĂȚII REȚELEI

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020³. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia⁴.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care să prevadă în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă,⁵ la uniunea vamală a UE, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

În plus, după încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit va fi o țară terță în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea dreptului UE în statele membre ale UE.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică aplicabilă după încheierea perioadei de tranziție.

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Perioada de tranziție poate fi prelungită, înainte de 1 iulie 2020 și o singură dată, cu până la unul sau doi ani [articolul 132 alineatul (1) din Acordul de retragere]. Până în prezent, guvernul Regatului Unit a exclus o astfel de prelungire.

⁴ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentului aviz.

⁵ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor), cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Recomandări pentru părțile interesate:

Părților interesate, în special furnizorilor de servicii ale societății informaționale (de exemplu, site-uri internet profesionale, platforme online, motoare de căutare online) stabiliți în Regatul Unit, li se recomandă, în special, să evalueze consecințele încheierii perioadei de tranziție în lumina prezentului aviz.

Nota bene:

Prezentul aviz nu abordează:

- normele UE specifice achizițiilor online cu livrare ulterioară de colete;
- normele UE privind geoblocarea și nici
- normele UE privind TVA.

Aceste aspecte sunt abordate în alte avize, care fie sunt în pregătire, fie au fost deja publicate⁶.

După încheierea perioadei de tranziție, normele UE în domeniul furnizării de servicii ale societății informaționale, în special Directiva 2000/31/CE (Directiva privind comerțul electronic)⁷ și Regulamentul (UE) 2015/2120 (Regulamentul privind accesul la internetul deschis)⁸, nu se mai aplică Regatului Unit. Acest lucru are în special următoarele consecințe:

1. PRINCIPIUL ȚĂRII DE ORIGINE (COMERȚUL ELECTRONIC)

În conformitate cu clauza privind piața internă (cunoscută și drept „principiul țării de origine”), prevăzută la articolul 3 din Directiva privind comerțul electronic, un furnizor de servicii ale societății informaționale⁹ este supus legislației statului

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_ro

⁷ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic), JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁸ Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis, JO L 310, 26.11.2015, p. 1.

⁹ Un serviciu al societății informaționale este definit drept „orice serviciu prestat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului” [a se vedea articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, JO L 241, 17.9.2015, p. 1].

Printre serviciile reglementate de Directiva privind comerțul electronic se numără serviciile de informare online (cum ar fi ziarele online), vânzarea online de produse și servicii (cărți, servicii financiare și servicii de călătorie), publicitatea online, serviciile profesionale (avocați, medici, agenți imobiliari), serviciile de divertisment și serviciile de intermediere de bază (accesul la internet și

membru al UE în care este stabilit, și nu diverselor legislații ale statelor membre ale UE în care sunt furnizate serviciile, dar sunt permise și anumite excepții. Clauza este completată de o normă care interzice ca furnizorilor acestor servicii să li se aplice în mod specific și exclusiv regimuri de autorizare prealabilă și cerințe similare (articolul 4 din Directiva privind comerțul electronic). De asemenea, directiva stabilește anumite cerințe de bază privind informațiile care trebuie să fie furnizate utilizatorilor, privind contractele încheiate online și privind comunicările comerciale online (articolele 5-11 din Directiva privind comerțul electronic). Răspunderea furnizorilor de servicii intermediari este limitată în anumite cazuri (secțiunea 4 din Directiva privind comerțul electronic).

După încheierea perioadei de tranziție, furnizorii de servicii ale societății informaționale stabiliți în Regatul Unit nu se vor mai putea baza pe principiul țării de origine și pe norma menționată care interzice regimurile de autorizare prealabilă. Cerințele privind informațiile de bază stabilite în Directiva privind comerțul electronic nu li se vor mai aplica. În consecință, dispozițiile Directivei privind comerțul electronic nu vor mai limita posibilitatea ca fiecare stat membru al UE să condiționeze furnizarea unor astfel de servicii de normele sale naționale, inclusiv, de exemplu, de regimurile de autorizare prealabilă sau de normele privind informațiile care trebuie furnizate utilizatorilor. În plus, limitările răspunderii stabilite în Directiva privind comerțul electronic nu se vor mai aplica în cazul furnizorilor de servicii intermediari stabiliți în Regatul Unit.

2. RELAȚIILE DINTRE PLATFORME ȘI ÎNTREPRINDERI (COMERȚUL ELECTRONIC)

Regulamentul (UE) 2019/1150¹⁰ privind relațiile dintre platforme și întreprinderi stabilește norme armonizate privind echitatea și transparența pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online care utilizează servicii de intermediere online și, respectiv, pentru utilizatorii profesionali de site-uri care utilizează motoare de căutare online. Normele reglementează aspecte precum claritatea și previzibilitatea dispozițiilor contractuale, practicile comerciale neloiale și soluționarea alternativă a litigiilor.

După încheierea perioadei de tranziție, Regulamentul (UE) 2019/1150 nu se va mai aplica furnizorilor de servicii de intermediere online sau de motoare de căutare online care furnizează sau oferă servicii (1) întreprinderilor utilizatoare de servicii de intermediere online și utilizatorilor profesionali de site-uri stabiliți în Regatul Unit sau (2) întreprinderilor utilizatoare de servicii de intermediere online și utilizatorilor profesionali de site-uri care, deși sunt stabiliți în UE, furnizează sau oferă bunuri sau servicii consumatorilor situați în Regatul Unit, dar nu și consumatorilor situați în UE. În schimb, Regulamentul (UE) 2019/1150 va continua să se aplice furnizorilor de servicii de intermediere online sau de motoare de căutare online, inclusiv celor stabiliți în Regatul Unit, dacă aceștia furnizează sau oferă servicii întreprinderilor utilizatoare de servicii de intermediere online și, respectiv, utilizatorilor profesionali de site-uri care își au sediul sau domiciliul în UE și care,

transmiterea și stocarea informațiilor). Aceste servicii includ și servicii furnizate gratuit beneficiarilor și finanțate, de exemplu, prin publicitate sau sponsorizare.

¹⁰ Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online, JO L 186, 11.7.2019, p. 57. Acest regulament se aplică de la 12 iulie 2020.

prin intermediul respectivelor servicii de intermediere online sau al motoarelor de căutare online, oferă bunuri sau servicii consumatorilor situați în UE. Acest lucru este valabil indiferent dacă serviciile de intermediere online sau serviciile motoarelor de căutare online sunt oferite sau furnizate exclusiv întreprinderilor din UE sau atât întreprinderilor din UE, cât și întreprinderilor din Regatul Unit.

3. NEUTRALITATEA REȚELEI

Regulamentul (UE) 2015/2120 privind accesul la internetul deschis prevede norme comune privind tratamentul egal și nediscriminatoriu al traficului în ceea ce privește furnizarea de servicii de acces la internet și drepturile conexe ale utilizatorilor finali. Deși, după încheierea perioadei de tranziție, aceste norme nu se vor mai aplica Regatului Unit, ele vor continua să reglementeze furnizarea serviciilor de acces la internet în UE, indiferent de locul în care este stabilit furnizorul de servicii ale societății informaționale.

Site-ul web al Comisiei privind comerțul electronic <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive> conține informații generale referitoare la comerțul electronic și la serviciile societății informaționale. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie